

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

נצבים

גליון תק"ב

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

נצבים

ההכנה לראש השנה - האחדות * בזכות האחדות זוכים לתקומה בר"ה * אחדות כמו בקבלת התורה * להתחבר עם כל ישראל ולדון אותם לכף זכות * ברכת איש את רעהו בריעות מבטל מדה"ד * קבלת ראש השנה ע"י ריעות * המלכת הקב"ה עלינו בכח אחדותינו * המחשיב את חבירו מתקבלים תפלותיו * ע"י אחדות ממשיכים השפעות טובות * אהבת ה' הוא אהבת ישראל * אוהב מרגיש בכאב חבירו * לחפש בכל אדם החלקים הטובים שבו * מציבים את ראש השנה * עצה טובה ליהודי חשוב יותר מלחדש בתורה * הקב"ה עושה תשובה על שברא את היצ"ה"ר * עבודת ה' בשמחה נמשכת לדורות הבאים אחריו * המודה להשי"ת על הצלחת חבירו ממשיך על עצמו שפע רב * עבודת ה' שלא לשמה שיש בה אפס קצוה לשמה מקובל בשמים * הכנה לר"ה בנתינת צדקה * הקב"ה מוחל כשנותן צדקה לאין ראוי * שבת אחרונה מעלה כל השנה * בערב ר"ה אפשר עוד להציל * במנחה של ערב ר"ה יכולים לפעול הגאולה

**אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כְּלֶכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם רְאִישֵׁיכֶם
שְׂבָטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: (כט, ט)**

ההכנה לראש השנה - האחדות

באומרו 'אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם', שעיקר העבודה הוא בחינת 'כלכם', דהיינו שיתאחדו כלל ישראל כולם כאחד.

בזכות האחדות זוכים לתקומה בר"ה

בספר ארון עדות מביא ג"כ רמז בפסוק זו בענין האחדות, דתיבת 'נצבים' רומז לאבות הקדושים, כדאיתא בזה"ק (פ' וירא) 'והנה שלשה אנשים נצבים עליו',

שבת קודם ראש השנה קורין בתורה 'פרשת נצבים', וביאר זקני הרה"ק הרבי ר' מרדכי' לי מנאדבורנא זי"ע (הובא במאמר מרדכי) 'שדבר זה בא ללמדינו דבר נשגב, למען נדע מה מוטל עלינו לעשות בימים אלו, בשעה שכלל ישראל מתכוננים בסילודין ומורא לפני בוא יום הדין הגדול והנורא, ודבר זה רמזה התורה הק' בפסוק ראשון של פרשה זו,

ועד"ז מפרש נמי הכתוב (כט, יב)
 'למען הקים אותך היום לו
 לעם', ר"ל למען 'הקים' אותך
 'היום', שיתן לך קימה בראש
 השנה שנקרא היום, אבל 'לו לעם'
 היינו שצריך שתהיו לעם אחד
 בלב אחד, 'והוא יתן לך לאלקים',
 דאז אפילו שיתעורר עליך מידת
 דין בבחינת שם 'אלקים', אזי הוא
 יהיה 'לך' ובשבילך, וידחה ממך
 כל הדינים ויגן בעדך.

להתחבר עם כל ישראל ולדון אותם
 לכף זכות

וכן כתב נמי דברים מפורשים
 בספה"ק תפארת שלמה
 (לראש השנה) 'אתם נצבים היום
 כולכם לפני ד' אלקיכם', להורות
 עיקר ההכנה על יום ראש השנה
 הוא להיות בין בני ישראל אהבה
 וריעות.

ומפרש בזה הכתוב (תהלים צה, ו)
 'בחצוצרות וקול שופר'
 הריעו לפני המלך ה', 'הריעו'
 מלשון 'ריעות', פירש כאשר יהיה
 לכם אהבה וריעות, בעת שהוא
 'קול שופר', אז תהיו לפני המלך

מאן אינון שלשה אנשים, אלן
 אברהם יצחק ויעקב. וזהו הרמז
 באומרו 'אתם נצבים היום כלכם',
 דאם 'כלכם' מחוברים זה לזה, אזי
 אתם חשובים לפני הקב"ה,
 בבחינת 'נצבים', כמו אבות הק'
 אברהם יצחק ויעקב, ועי"ז 'אתם
 נצבים' יהיה לכם מצב ותקומה.
 ומביא סמך לדבריו מהא דאיתא
 בילקוט כאן, 'אתם נצבים',
 אימתי?! 'היום כלכם'! כשתהיו
 כלכם באגודה אחת.

אחדות כמו בקבלת התורה

כמו כן כתב הרה"ק רבי משה
 מקאזניץ זי"ע בספרו דעת
 משה, ידוע דפרשה זו נקרא תמיד
 קודם 'ראש השנה', ולהורות אותנו
 בא הכתוב, בהאיך אנפין ניקום
 קדם מלכא קדישא (באיזה פנים נבוא
 לפני המלך הקדוש) ביום הדין הקדוש
 הבא עלינו לטובה, לזה אמר 'אתם
 נצבים היום', קאי על ראש השנה
 כגודע, היינו שצריכים אתם לעמוד
 'כלכם' באחדות כאיש אחד בלב
 אחד, כמו במעמד הר סיני, ואז
 תזכו 'לפני ה' אלקיכם'.

ה", פירוש לפני ולפנים במקום שאין בו מוגע נכרי.

וגם מפרש בזה הפסוק (תהלים צו, יב-יג) 'אז ירננו כל עצי היער לפני ה' כי בא לשפוט את הארץ', 'עצי היער' הם אילני סרק (אילנות שאינם מצמיחים פירות), רמז לאנשים ריקים מכל, גם הם יתחברו עמכם באהבה וריעות, ולהחשיב גם אותם ולדון אותם לכף זכות, אז תהיו 'לפני ה', לפני ולפנים, 'כי בא לשפוט את הארץ', ובזכות זה יוציא משפטנו לאורה בראש השנה.

וזהו ביאור הפסוק הנ"ל, 'אתם נצבים היום', 'היום' זה ראש השנה כמו שנאמר (איוב א, ו) 'ויהי היום' וגו', ותזכו לעמוד לפני ולפנים בעולם הנסתר מכל קטרוג, כאשר יהיה אחדות ביניכם, 'ראשיכם וגו' מחומב עציך' וגו', דהיינו שיהיו כל איש ישראל כולם כאיש אחד, יחד באהבה וריעות.

ברכת איש את דעהו בריעות מבטל
מדה"ד

הרה"ק מלובלין זי"ע (מובא בלחם שלמה אות ה) פירש מאמר

הכתוב (תהלים מז, ו) 'עלה אלקים בתרועה', כי על ידי הריעות של ישראל בליל ראש השנה, שכל אחד מדרך לחבירו 'א' גוט יום טוב', 'לשנה טובה תכתב ותחתם', במאור פנים ומעומק הלב, זה גורם שהקב"ה עומד מכסא דין ויושב על כסא של רחמים. והנה 'אלקים' הוא שם מידת הדין, 'תרועה' הוא לשון 'ריעות'. וזהו הכוונה 'עלה אלקים בתרועה', דהיינו באותו הריעות שמברכין בני ישראל אחד לחבירו בליל ראש השנה, נעלה מדת אלקים שהיא מדת הדין מעל כסא הדין, 'ה' בקול שופר' שמתעורר החסד שהוא בחינת הוי"ה, שהקב"ה יתיישב על כסא רחמים.

קבלת ראש השנה ע"י ריעות

כיוצא בזה אמר הרה"ק הבית אהרן מקארלין זי"ע פעם אחת בליל ראש השנה (מובא בבית אהרן לראש השנה), כי אי אפשר לקבל יום הקדוש הזה רק על ידי ריעות, כאמור (במדבר כט, א) 'יום תרועה' יהיה לכם, כי אי אפשר לקבלו

אזי זוכים מתוך כך להמליך על עצמם את הקב"ה.

הרי לנו דברים נפלאים במעלת האחדות באלו הימים, שהוא הכנה הראויה לקראת ימי הדין הבאים, כדי שנוכל להמליך עליהם את מלך מלכי המלכים הקב"ה, ויפה כוחה של האחדות להעביר את רוע הגזירה, שדוחה ומבטל ומגרש את המקטרינים והמסטינים, וכל הדינים מתהפכים לרחמים וחסדים.

המחשיב את חבירו מתקבלים תפלותיו

ובמידת האחדות תלוי קבלת התפילות, כדברי הרה"ק בעל ארי' דבי עילאי זי"ע (מובא בדבש השדה אות פ) לפרש הכתוב (מלאכי ג, טז) 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע', דכשאדם מישראל מדבר ומכנה את חבירו בשם 'ירא שמים', ומחשיב את חבירו ומכבדו, ורואה בחסרונות עצמו, אזי מיד 'ויקשב ה' וישמע', שהקב"ה מקבל תפילתו תיכף ומיד.

רק על ידי אחדות וריעות, וזהו דכתיב (שם) 'באחד לחודש השביעי', לרמוז כי הכל הוא ע"י אחדות.

המלכת הקב"ה עלינו בכח אחדותינו

היוצא לנו מאלו הדברים, כי ההכנה הראויה לראש השנה הוא בכח האחדות, וטעם הדבר הוא, שהרי עיקר עבודת היום הוא להמליך את הקב"ה להיות למלך עלינו, אבל דבר זה תלוי רק בכח אחדות, כמו שאמר הרה"ק מקארלין זי"ע (מובא שם בבית אהרן), דזהו דכתיב (זכריה יד, ט) 'ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד', כי בוודאי אין שום ספק באחדותו, ואין צריך לומר דבר זה, והרי אך למחסור הוא?! אלא בא לרמוז שהכל הוא על ידי אחדות.

וכן דיבר בקדשו הרה"ק הבית אברהם מסלאנים זי"ע על הפסוק (דברים יז, טו) 'מקרב אחיך תשים עליך מלך', כי 'אחיד' רומז על אחוה, כלומר כשיהודים מתקשרים יחדיו באחוה ורעות,

ע"י אחדות ממשיכים השפעות טובות

וגם יפה כח האחדות להמשיך על עצמינו השפעות טובות, כדברים הידועים של הרה"ק מקאברין זי"ע לפרש הכתוב (תהלים קטז, י) 'האמנתי כי אדבר', כי אמונה היא לשון המשכה מלמעלה למטה, ור"ל ע"י דיבורים של קדושה בחבורה ובאחדות, אפשר להמשיך כל מיני השפעות טובות.

את הקב"ה, כמו שכתב המהר"ל ז"ל בנתיבות עולם (אהבת הר"ע פרק א) בזה"ל: כי דבר זה שאוהב הבריות הוא אהבת השי"ת גם כן, כי מי שאוהב את אחד, אוהב כל מעשה ידיו אשר עשה ופעל, ולפיכך כאשר אוהב את השי"ת אי אפשר שלא יאהב את ברואיו, ואם הוא שונא הבריות אי אפשר שיאהב השי"ת אשר בראם.

אוהב מרגיש בכאב חבירו

מסופר על הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע (מובא בספר שיח שרפי קודש אחדות ואהבת ישראל אות ט) שהיה רגיל ללמוד מדות ומוסר מכל אדם, כמאמר חז"ל (אבות ד, א) 'איזהו חכם הלומד מכל אדם', ואפילו מגוי! ואמר: שלמד בשתי גוים מהו מידת אהבת רעים אמיתית!

פעם אחת שמע איכר אחד (פויער) שואל את חבירו: האם אתה אוהבי? השיבו הן! אמר לו: שקר אתה דובר! כי אם באמת אתה

כמו כן פירש הרה"ק רבי אשר ישעי' מראפשיץ זי"ע (מובא באור ישע פ' ויחי) מה שאמר יעקב אבינו קודם מותו להשכמים (בראשית מט, א) 'האספו ואגידה לכם', כי 'אגידה' פירושו המשכה, מלשון 'גוד אגיד', שע"י אחדות אוכל להמשיך ולהשפיע 'לכם' כל צרכיכם.

אהבת ה' הוא אהבת ישראל

במעלת אהבת ישראל מצינו דבר נורא, דמי שאוהב את בני ישראל, מראה בחוש שאוהב

לשאוב טאביק?! אלא משום שהם גוף אחד! כמו כן כאשר יש אחדות ואהבה בין אחד לחבירו, מרגיש ג"כ האחד מה שנצרך לחבירו.

לחפש בכל אדם החלקים הטובים
שבו

אמנם יסוד גדול לאהבת חברים הוא שנראה מעלת חברינו ולא חסרונם, ואז נוכל להתאחד עמהם, כי הרואה החסרונות של השני לא בנקל יתחבר אתו, וכמו שכתב במאור ושמשי (פ' וילך) דשורש העיקרי משרשי העבודה, היא אהבת בני ישראל זה לזה מקטנם ועד גדלם, ואף גם האנשים הנוטים מדרך הטוב יאהב הדברים הטובים הנמצא בהם... וילמדם להיותם אוהבים זה לזה... ואז אין מקום להמקטריגים להרע להם ועל ידי זה מתוסף בהם יראת ה'.

מציבים את ראש השנה

הרה"ק ר' ישראל מטשארטקוב
זי"ע (בספר אור ישראל) פירש

אוהבי, צריך אתה לדעת איזה שן כואבת לי כעת, ומה חסר לי, ואם אין אתה יודע זאת, אין אתה אוהבי באמת... ומכאן למד יסוד גדול באהבת רעים, מהו אהבה אמיתית! כי אוהב נאמן צריך לידע כל הדברים הנצרכים וחסרים לחבירו, כדי לידע להשלים את נפשו.

ומעשה היה, שהרה"ק מקאזמיר זי"ע (מובא שם אות י) ביקר אצל הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע, וכאשר לקח ברכת פרידה מאתו, ליווה אותו הרה"ק מפרשיסחא עד לחוץ העיר, וכאשר הרה"ק מפרשיסחא הסב פניו לחזור אל העיר, הלך הרה"ק מקאזמיר ללוותו בחזרה, ותוך כדי הילוכם הוציא הרה"ק מקאזמיר את קופסת הטאביק ונתן להרה"ק מפרשיסחא שיריה מהטאביק, שאל הרה"ק מפרשיסחא ממנו: מאין ידע מעלת כבודו שאני צריך עכשיו 'א שמעק טאביק?! השיבו הרה"ק מקאזמיר: כאשר היד מקריב את הטאביק להחוטם, מדיכן יודע היד שהחוטם צריך

הכתוב 'אתם נצבים היום', שמיירי על ראש השנה כנ"ל, ואמר בלשונו הק': 'איר שטעלט דעם ראש השנה!' (אתם מציבים את ראש השנה), דכאשר בני ישראל מקבלים עליהם עול מלכות שמים ועושים תשובה, אז 'כלכם לפני ה' אלקיכם', תוושעו כלכם בשנה טובה, ובכל מיני ישועות ונחמות.

מַפְּכֶם וְנִשְׁיָכֶם וּגו' בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ מְחַטֵּב עֵצִיךָ עַד שְׂאֵב מִיָּמֶיךָ (כט, י).

עצה טובה ליהודי חשוב יותר מלחדש בתורה
הרה"ק החידושי הרי"ם מגור זי"ע שאל את הרה"ק הרבי ר' מנחם מנדל מווארקא זי"ע בפסוק זה 'מחוטב עציך עד שואב מימך', דלכאורה קשה מדוע הקדימה התורה את 'חוטב העצים' קודם 'שואב המים'?! ענה לו הרה"ק מווארקא: 'חוטב עציך' הוא לשון עצות, היינו מי שחוטב ליתת עצות טובות ליהודים אחרים לעזרם במצוקתם, חשוב יותר מ'שואב מימך', דהיינו מהשואב בימה של תורה ומחדש בה חידושים.

וְשֵׁב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשֵׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים וּגו' (ל, א).

הקב"ה עושה תשובה על שבדא את היצה"ד
הרה"ק מקאזמיר זי"ע מפרש על פי מאמר חז"ל (סוכה נב, ב) ארבעה דברים הקב"ה מתחרט עליהם בכל יום, ואחד מהם הוא יצר הרע, כמו שנאמר (מיכה ד י) 'ואשר הרעותי'. והנה חרטה היא אחת מדרכי התשובה, שהקב"ה

ד) 'שובה ה' את שבותינו', היינו שיעשה השי"ת את התשובה שלנו, ושמא תקשה מה נעשה אנחנו?! על זה משיב 'כאפיקים בנגב', כפירוש רש"י כמו אפיקי מים בנגב בארץ יבשה, שעל ידי זה שהארץ יבישה היא מקבלת את המים בעצמה, כך אנחנו נקבל בליבנו ובקרבינו את התשובה שלך.

יעשה תשובה על שברא את יצר הרע, על ידי שיסיר לב האבן מקרבינו. וזהו הכוונה 'ושב ה' אלך את שבותך', שהשי"ת יעשה את תשובתך, היינו התשובה שהאדם היה צריך לעשות, 'ורחמך', שאף על פי שהשי"ת יעשה תשובתך, מכל מקום יאהב אותך.

ובזה פירש את הכתוב (תהלים קכו

העידתי בכם היום וגו' החיים והממות נתתי לפניה וגו'
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך (ל, יט).

יותר לדורות הבאים ומשפיעה לטובה גם על בניו וצאצאיו לטובה שילכו וימשיכו בדרכו, מה שאין בן עבודה ללא שמחה שאין בה מעם וחיות, ממאים את העבודה בפני בניו וצאצאיו, וזהו שרמזו הכתוב ובחרת ב'חיים' לעבוד את ה' בחיות ובשמחה, למען 'תחיה' אתה וזרעך, כדי שעבודה זו תהא נמשכת לו ולזרעו אחריו.

עבודת ה' בשמחה נמשכת לדורות הבאים אחריו

הרה"ק האמרי חיים מוויזניץ זי"ע מפרש, כי עבודת ה' בשמחה ובהתלהבות נקראת 'חיים', מפני שהיא ממשיכה חיות לאדם, ועבודה ללא שמחה והתלהבות הרי היא ההיפך ח"ו. והחילוק בין שתי עבודות אלו הוא, שעבודה בשמחה נמשכת

כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר וְגו' בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ (ל, יד).

המודה להשי"ת על הצלחת חבירו
ממשיך על עצמו שפע רב

מעשה בחנוני אחד שבא לפני
הרה"ק רבי משה
מקאברין זי"ע, והתאונן לפניו על
דוחק פרנסתו, ואינו מצליח יפה
בחנותו, ואילו שכינו החנוני המוכר
אותה סחורה ממש, יש לו שפע
ופרנסה לרוב. אמר לו הרה"ק:
הריני מבטיחך שגם לך יהיה שפע
ופרנסה ברווח, אך בתנאי זה, כי
בעת שתראה שקונים הרבה

משחרים לפתחו של שכנך החנוני,
תתן הודאה להשי"ת על כך,
ותאמר: ברוך השם שנותן לאיש
ישראל פרנסה ברווח. ואף כי
בתחילה יקשה עליך הדבר
לאמרו בלב שלם, מכל מקום
כשתרגיל עצמך לומר כן בפיו,
הנה במשך הזמן יכנסו הדברים
גם בלבבך עד שתאמר כן בלב
שלם, כדכתיב 'בפיו ובלבבך
לעשותו', בתחילה 'בפיו' ואחר
כך 'בלבבך'.

אם יהיה נדחך בקצה השמים מִשֵּׁם יִקְבֹּץ ה' וְגו'
וּמִשֵּׁם יִקְחֶךָ (ל, ד).

עבודת ה' שלא לשמה שיש בה אפס
קצהו לשמה מקובל בשמים

מזן הבעש"ט הקדוש זי"ע ביאר,
דבפסוק זו נרמז חיזוק עצום
לבני ישראל בדור עקבתא
דמשיחא, שקשה ביותר להתקרב
לה' בתשובה או בקיום התורה

והמצוות בלי שום פניות ומחשבות
זרות, שגם עבודה הנעשית עם
קצת פניות מתקבל לרצון לפניו
ית"ש, ולא מיבעיא אם עוסק
בתשובה או בתורה נעשית כולו
לשם שמים, שוודאי הוא טוב
ונכון, אלא אפילו אם הוא רק
מחצה על מחצה, שיש בתשובתו

ג"כ בחינה וכוונה שלא לשם שמים, כגון שאומר במחשבתו, הלא אני מיוחס ועשיר וכן טובים ובעל מדות טובות, אם אקבע גם עתים לתורה, וודאי יהיה לי שם טוב, ואמצא חן וחסד בעיני הבריות, אבל יש בו קצת כוונה לשם שמים, כגון לפרנס מי שלומד עמו ולתמוך בלומדי תורה ולפרנס עניים.

וזהו שרמז הפסוק 'אם יהיה נדחך', פירוש שגם בתשובתך תהיה נדח, שלא תעשה תשובה בשלימות גמורה, אלא 'בקצה השמים', פירוש שרק בקצה אחד יהיה גם נקודה קטנה לשם שמים, אפילו הכי 'משם יקבצך ה' אלֵקִיךְ'. כי מתוך שלא לשמה יבא לשמה.

הכנה לדאש השנה

דהיינו שיכתבו אותו לחיים טובים וארוכים, 'לאנגע לעבעדיגע געזונטע יאר'.

הקב"ה מוחל כשנותן צדקה לאין ראוי

ובזכות מצות הצדקה יתנהג עמנו הקב"ה במדה כנגד מדה,

לחונן אותנו במתנת חנם בבחינת צדקה, שנה טובה ומבורכת, כדברי הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע לבאר מה שאמר עזרא ביום

השני של ראש השנה (נחמיה ח, יג) 'ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדונינו', ופירש"י ז"ל

הכנה לד"ה בנתינת צדקה

אחד מגדולי מפורשי התורה רבינו אפרים כתב בפירושו על

הפסוק (דברים טז, ב) 'צדק צדק תרדוף למען תחיה', זהו שאמר הכתוב (משלי י, ב) 'וצדקה תציל ממות', כמו עובדא דברתיה דרבי עקיבא (שבת קנז, ב), ובעובדא דשמואל ואבלט (שם), וכמעשה בנימין הצדיק (כבא בתרא יא, א). וכתב רמז בדבר, כי 'וירשת' אותיות 'ותשרי', רמז שיתן צדקה קודם חודש תשרי, כדי שיחתום אותו הקב"ה לחיים, וזהו למען 'תחיה',

ב, ב) 'יום אחד בשנה חשוב שנה',
ואם מראשית השנה ועד אחרית
השנה היה יום אחד שעשה נחת
רוח לפניו ית', הרי זה מציל את
כל השנה, ואפילו יום האחרון
מהשנה, וכל שכן שבת האחרון,
שכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא
שביעאה תליין, וזה מעלה את כל
השנה, ועל שבת זה נאמר 'שבת
קודש נפשות ישראל בצל כנפך
יחסיון'.

בערב ר"ה אפשר עוד להציל

סיפר הגה"צ אב"ד פריימאן זצ"ל
(מובא בספר ארו בלבנון) שפעם
אחת בעת אמירת סליחות של
ערב ראש השנה, הפך הרה"ק
בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע
את פניו נגד העם, וחזר כמה
פעמים על נוסח הסליחות 'אם
אמנם שבו כולם בלב ונפש
לחלותיך', ואמר בלשונו הק':
'יעצט איז די צייט, מען קען נאך
מציל זיין פון שאול תחתית'

(עכשיו הוא הזמן, יכולים עוד להציל משאול
תחתית). ואח"כ כשאמר 'אם סררו
כפרה מרוב עיתים וימים', נענה

שאמרו ביום השני של ראש
השנה. כי בני ישראל היה לכם
נשבר מאד, שלא הכינו לכם
מקודם כראוי, והיו בוכים
ומתעצבים באין מעצור, כמבואר
בפסוק הקודם, על כן אמר להם
עזרא 'אל תבכו ואל תעצבו וגו'
שלחו מנות לאין נכון לו, הכוונה
הוא, דידוע שהקב"ה מקיים כל
המצוות, ומקיים גם כן מצות
צדקה, וע"כ אמר להם תשלחו
מנות לאין נכון לו, דהיינו לעני
שלא הכין לעצמו משל, ועל ידי
זה יקיים הקב"ה מדה כנגד מדה,
ויתן גם לכם מחילה וסליחה
ויקבל תפילותיכם, אע"פ שלא
היתה לכם הכנה כראוי.

ובספר אמרי נועם כתב רמז
נפלא, כי מנ"ת ראשי
תיבות והצלת נפשי משאול
תחתיה, שעל ידי שנותנים מנות
ליהודים לאכול זוכים להנצל
מרדת בשאול תחתית.

שבת אחרונה מעלה כל השנה

בבית אברהם (סליחות) כתב חיזוק
נפלא, אמרו חז"ל (ראש השנה

ואמר בלשון קדשו: אם סררו כפרה, 'אבער עם איז דאך נאר מרוב עיתים וימים', דהיינו שלא סררו כפרה מחמת קושי ערפם, רק מפני אריכות הגלות.

במנחה של ערב ד"ה יכולים לפעול
הגאולה

יותר מזו מצינו, דאפילו בתפילת מנחה של ערב ראש השנה, לעת ינטו צללי ערב, עדיין אפשר לחזור למוטב ולהחיש הגאולה, כדברי כ"ק אאזמו"ר מקרעטשניף זי"ע (קול אמונה - שיעור פ' עקב תשמ"ז) על הכתוב (לעיל יא, יב) 'עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית השנה', ואמר בשם זקינו

הק' זי"ע ביימב לב (פ' בא) שפירש 'מראשית' דבראש השנה חושבים כולם שזאת 'השנה' תהיה השנה בה' הידיעה, שנת גאולה וישועה, שנוכח להגאל בזאת השנה, 'ועד אחרית', אבל שכשמגיע סוף השנה, רואים שזה היה רק 'שנה' פשוטה ככל השנים, ע"כ.

והוסיף זקני זי"ע, שיש לומר באופן אחר, 'ועד אחרית שנה', שעד מנחה של ערב ראש השנה, לא ינוחו ולא ישקטו בתפילות ותחנונים להתפלל להגאולה שלימה, ולא נתייאש מלבקש, שאולי תהיה זאת 'השנה' המבורכת לטובה, ושנת גאולה וישועה.

כס"ד

אתה זקוק לישועה ? שירובים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ל"ין - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא